村本

भव

स्वित

में च

मक ।

मुखा-

ब्रह्मा उत्थाय दिन्नणेनारुवनीयमागत्य दिन्नणाग्नेः पुरस्तात्प्रत्यशुखो दिन्नणा-ग्राभिमुखः समस्त्रकं दिन्नणाग्रमासनं संस्कृत्योपविशति उत्तरेण यतमानः श्रथवा ब्रह्मवरणस्थानाद्वत्थायाक्वनीयं दिन्नणेन गवा दिन्नणाग्निम्त्तरेण दिन-णेन वा गवा दिन्नणाग्नेः पश्चात्प्राञ्चुख उपविशति तत उत्तर्तो यज्ञमानः प्राज्ञुख रव रवं ब्रह्मयज्ञमानयोरूपवेशनस्थानविकल्पः दिन्नणाग्नेः पुरस्ता-त्यश्चाद्वा च्या पुरस्ताइपविशतः तदा वच्चमाणेषु कालेषु पुनःपुनर्विपर्वाप्तं यदा चादौ पश्चारुपविशतः तदा इष्टिसमाप्तिपर्यतं तत्रैवोपविशतः न वच्यमाणं विपर्यासं कुरुतः । ततो व्रतग्रहणम् । ततो गार्हपत्यद्विणाग्नीऽग्र-त्तरेण गवा द्विणाग्नेरुत्तरतो द्विणाभिमुखस्तिष्ठन्द्विणाग्निमीचमाणोऽप उप-स्पृश्य व्रतमुपैत्यग्ने व्रतपत इदमक् मिति वा ततः स्वासन उपविशति ततो अध्युश्चमसमुदकेन पूर्विवा गार्रुपत्यस्य पुरस्ताद्दिणाग्रं निधाय दिवणामुख ग्रा-लभते भूतस्वेति ब्रह्मव्रप इत्यादि (२ ३ १) । म्रत्र सर्वमपसव्येन दिवाणाभिमुखेनो-पांशु च कर्तव्यम् । पूर्वेणाक्वनीयं प्रणीताः परिकृत्य) दिन्नणाग्नेः पुरस्तादिन्नणाग्ने चमसं निद्धाति : अत्राक्वनीयात्पूर्वेण प्रणीतादिनयनं गार्क्पत्याक्वनीययोर्-व्यवायार्थम् · हवं यत्किंचिद्त्रार्थवत्स्फातृणाभ्रिसुक्सुवाद्यादि ः) द्विणाग्निं प्रति नीयते तत्सर्वमारुवनीयं पूर्विणीव नेयम् । ग्रत्र दिन्याची द्विणा उत्तरा प्रतीची प्राची उदाचीत्येवं दिशां विपर्यासो ज्ञेयः तेनात्र दिवाणां दिशं प्राचीं विचित्य तत ग्रार्भ्य प्रदिवाणं प्राक्संस्थं परिस्तरणं कर्त-व्यम् दिन्नणत उत्तर्मश्च प्रागयाणि तृणानि पूर्वापर्योदिन्निणायाणि चन्नात्र प्राक्तंस्यं दिन्नणाग्रमित्येवमाखुच्यते तत्र प्राकृता दिशो ज्ञेयाः न विपर्यस्ताः विवेकस्येव दिवाणाग्नेः परिस्तरणम् नेतर्योः । ततः पात्रासादनम् । गार्रुपत्य-द्विणाख्योरुत्तरतः प्राक्संस्यं द्विणायाणां पात्राणामासाद्नम् । शूर्पाधिकोत्र-क्वणि स्प्यः भर्जनसप्तमानि षद्वपालानि^{३)} शम्याकृत्ताजिनम् उलूखल-मुसलम् दृषद्वपलम् पात्रोधान्यम् यवाः पवित्रार्थी धृष्टिः संयवनोद्कम् संय-

१) Thus B. प्रवृत्य १ २) ? र्घवस्ण्यतृणभिसुक्सुवाभ्यिद १ ३) षट्रकपालानि कर्परं च B.